

Prima instanță: Judecătoria Buiucani
Judecător: A. Danilov
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău
Judecători: M. Anton, A. Panov, I. Cotruță

Dosarul nr. 2ra-3449/14

Î N C H E I E R E

04 decembrie 2014

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
Judecători

Nicolae Clima
Tamara Chișca-Doneva, Ion Druță

examinînd chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Botnaru Irina,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Botnaru Irina către Serviciul Stare Civilă privind anularea ordinului de concediere, restabilirea în funcție, încasarea salariului pentru perioada absenței forțate de la lucru, repararea prejudiciului material și moral,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 22 mai 2014, prin care a fost menținută hotărîrea Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 31 ianuarie 2014, prin care acțiunea a fost respinsă ca fiind depusă tardiv,

c o n s t a t ă :

La 19 noiembrie 2013, Botnaru Irina a depus prin intermediul poștei o cerere de chemare în judecată împotriva Serviciului Stare Civilă, solicitînd anularea ordinului nr. 246p din 28.08.2012 emis de pârât privind încetarea raporturilor de serviciu în privința reclamantei cu restabilirea acesteia în funcția deținută; încasarea din contul pârâtului în beneficiul reclamantei a salariului neplătit pentru întreaga perioadă de absență forțată de la serviciu începînd cu 16.08.2013 și pînă la restabilirea în funcție; încasarea din contul pârâtului în beneficiul reclamantei a 3000 lei cu titlu de reparare a prejudiciului moral cauzat; încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că prin ordinul pârâtului nr.294p din 15.10.2009 a fost angajată în funcția de specialist la subdiviziunea teritorială Oficiul Stare Civilă Orhei pe perioada concediului de studii a dnei Croitor Irina, iar prin ordinul nr.58c din 18.10.2010 i-a fost acordat concediu parțial plătit pentru îngrijirea copilului în vîrstă de pînă la 3 ani, începînd cu 25.10.2010 și pînă la 15.08.2013 în legătură cu nașterea la 15.08.2010 a lui Bogdan, iar la 16.07.2012 s-a născut al doilea copil Iana.

Mai indică reclamanta că la 14.12.2012 a fost invitată la Serviciul Stare Civilă unde a făcut cunoștință cu ordinul contestat, prin care a fost eliberată din funcție în baza art. 62 alin. (12) lit. h) al Legii nr. 158-XVI din 04.07.2008 în legătură cu expirarea termenului pentru care funcția publică a fost ocupată pe o perioadă determinată începând cu 14.09.2012.

Susține reclamanta că perioada de studii a Alionei Croitor la Academia de Administrare Publică de pe lângă Președintele R.Moldova a fost octombrie 2009 - septembrie 2009, astfel încât reclamanta consideră că continuarea relațiilor de muncă până la 14.09.2012 și neconcedierea sa la întoarcerea Alionei Croitor de la studii denotă că a fost concediată din inițiativa angajatorului în temeiul art.86 Codul muncii, ce nu admite concedierea acesteia în perioada aflării în concediu, interdicție expusă și la art.251 Codul muncii.

Prin hotărârea Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 31 ianuarie 2014 acțiunea a fost respinsă ca fiind depusă tardiv.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 22 mai 2014 a fost respins apelul declarat de Botnaru Irina și a fost menținută hotărârea Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 31 ianuarie 2014.

Nefiind de acord cu decizia menționată, la 29 mai 2014, în termenul prevăzut de lege, Botnaru Irina a declarat recurs, completînd-ul la 17 noiembrie 2014, solicitînd admiterea recursului, casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 22 mai 2014 și a hotărîrii Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 31 ianuarie 2014 cu remiterea cauzei spre rejudecare în instanța de apel.

În motivarea recursului, cu reiterarea motivelor de fapt invocate pe parcursul examinării cauzei în instanțele inferioare, recurenta a indicat că actele contestate sunt ilegale și neîntemeiate, și pasibile casării deoarece pricina a fost judecată în instanța de apel în absența apelantei.

Examinînd argumentele din cererea de recurs în raport cu materialele pricinii, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție a RM consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC RM, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC RM.

Alineatele (2) și (3) al articolului menționat, prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că au fost aplicate eronat normele de drept material sau procedural, iar alin. (4) prevede că săvîrșirea altor încălcări decît cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC RM.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Botnaru Irina nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC, or recurenta nu a invocat nici un temei care ar indica la ilegalitatea deciziei instanței de apel.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanțele inferioare, respectiv nu constituie temei de casare a actelor judecătorești recurate.

Colegiul menționează că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

În acest sens, completul ține să menționeze că conform jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (*cauza Purcell vs Irlanda, 16 aprilie 1991*), însă motivele recursului invocate în speță sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, care au fost apreciate corespunzător.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Botnaru Irina ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 269-270, 433 lit. a), 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e

Recursul declarat de Botnaru Irina se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecătorul

Nicolae Clima

Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva

Ion Druță